

Normálním homosexuálům škodí ze všeho nejvíc tzv. „LGBTQIA aktivisté“

- CZ24 News | 24. října 2022

EU: Pamatuji si, jak se někdy v 90. letech začalo více hovořit o homosexuální komunitě, což bylo do té doby tabu. Vědělo se, že existují, ale to bylo asi tak všechno.

Vlastně mi tyto debaty byly celkem jedno, protože zastávám ten názor, že je úplně jedno, co si kdo dělá za dveřmi svého domova nebo třeba v nějakém vyhrazeném klubu. Nikdo by se těmto lidem do toho neměl nijak plést, ale na druhou stranu by neměla být obtěžována ani většinová společnost nesmyslným aktivismem, který nastoupil záhy.

Asi nikomu nevadilo, když se homosexuálními páry umožnilo uzavírat registrovaná partnerství. Naopak, tím se tyto vztahy legalizovaly a začaly být většinovou společností plně akceptovány. A podle mého názoru by měli mít dokonce v rámci této instituce i více vzájemných práv (dědictví, informování o zdravotním stavu partnera apod.). V tom nevidím vůbec nic špatného, naopak.

Ovšem s čím již nesouhlasím jsou adopce dětí homosexuály, neboť tato možnost je v zemích, kde jsou již tyto adopce zavedené, zneužívána pedofily, Pedofilní páry, prezentující se jako páry homosexuální, si adoptují děti, které pak zneužívají. Právě proto by měla být adopce homosexuálům tabu. Bezťak je dostatek heterosexuálních párů, které nemohou mít děti (a zdá se, že razantně přibývají), takže ani neexistuje racionální důvod upřednostňovat při adoptcích homosexuální páry jako je to dnes obvyklé v některých zemích.

I proto by měl být klasický institut manželství vyhrazen pouze heterosexuálním páry. Výmluva malé hrstky aktivistů a homosexuálů, že jsou tím, že jim není manželství umožněno, jakkoli diskriminováni, neobstojí. Nevidomý si také nestěžuje, že nesmí řídit auto, člověk bez nohou, že nepoběží maratón, jedinec s IQ70 se nejspíš nestane kardiochirurgem a malá obézní dívka si nemůže stěžovat, že nebude supermodelkou.

Jednoduše, každý nemůže mít vše, co by chtěl, pokud na to nemá předpoklady - a třeba i ty, které mu nadělila příroda. Povolení homosexuálních manželství povede k povolení manželství se zvířaty, věcmi, polygamií, polyamorií apod... To již institut manželství zcela degraduje. Ovšem tato politika má za cíl jediný: potlačit význam tradiční rodiny.

Nicméně „aktivisté“ tvrdí, že LGBTQ jsou diskriminováni. Údajně je vůči nim společnost zlá a nenávistná. Jenže většinové společnosti nevádí nějaký normální homosexuál či lesba. Co většině lidí vadí, jsou oni takzvaní „aktivisté“, kteří organizují různé pride průvody a jiné nesmyslné akce, kterými dělají LGBT komunitě medvědí službu.

Většině lidí totiž vadí obskurní postavičky, producující se za bílého dne v často velmi lascivních pózách v ulicích tak, aby je mohly vidět i malé děti. Předpokládám, že většina homosexuálů se k těmto perverzním aktivitám nehlásí a tento tupý aktivismus, celé komunitě neskutečně škodící, jim jen vadí.

Takzvaným „aktivistům“ to však nestačí, hodlají ještě víc přitvrdit, aby společnost, která byla v 90. letech zcela sjednocená, ještě více rozdělili. Pokud se zde objeví podobný šílenec jako ten v Bratislavě, pak to bude zejména jejich vina.

Konkrétně LGBT+ svolávají na příští středu v Praze na Václavském náměstí velké shromáždění s názvem „Společně proti násilí“. Reagují tak prý na čin, který se stal nedávno na Slovensku (jistě jste o něm již četli, jednalo se o zastřelení dvou homosexuálů v Bratislavě). Příliš nechápu, oč jim jde. K útoku došlo na Slovensku a ne u nás. LGBTQ+ nejsou nikde v EU nijak diskriminováni, jak oni tvrdí, spíš naopak.

22 lidskoprávních neziskovek ve společné výzvě uvádí:

„Ani u nás v České republice nelze krvavou událost z Bratislavy zamést pod stůl s tím, že se jednalo o osamělý čin radikalizovaného člověka. Jeho útok je potvrzením toho, co už nějakou dobu vnímáme – pocit bezpečí LGBT+ lidí v české společnosti klesá,“ píše se ve výzvě. Její autoři zdůrazňují: „Nejsme ideologie, jsme lidé. Naše identita není ‚životní styl‘. My jsme se tak narodili.“

To ovšem není vše. Klára Kalibová z neziskovky In Iustitia požaduje pro LGBTQ+ vyšší „ochranu“ – tedy útoky na ně mají být trestány přísněji než útoky na heterosexuály. To by mohlo dopadnout tak, že verbální urážka LGBTQ bude potrestána mnohem vyšší trestní sazbou než například brutální znásilnění heterosexuální ženy. Přitom LGBTQ nejsou v o nic větším ohrožení než uvedená žena. Spíš naopak.

Uvedu příklad. Půjde-li po setmělé ulici osamělý muž bude jistě v mnohem menším nebezpečí než když po ní půjde osamělá žena. Obzvláště v některých zemích a lokalitách je vysoká pravděpodobnost, že – zatímco muž projde po ulici bez problémů – žena bude znásilněna. Například v Německu dochází ke dvěma hromadným znásilněním ze strany obohacovačů denně.

Žena se může nebezpečí vyvarovat pokud po ulici nepůjde sama, ale sežene si doprovod nebo si třeba zaplatí taxi, které ji odveze až na místo, kam míří. Homosexuálové, kteří si stěžují na to, že jsou na ulici napadáni, se pak napadení vyhnou tehdy, když se jednoduše nebudou na veřejnosti chovat nápadně. Pokud se však budou na ulici veřejně líbat, pak mohou očekávat, že k nějakému tomu napadení dojde, obzvláště pak v situaci, kdy je i u nás stále víc muslimů, kteří podobné chování neakceptují.

Nebudou-li se chovat nijak nápadně, možnost podobného incidentu maximálně eliminují. Tedy tak, jako každá mladá žena, která prochází třeba nočním parkem musí počítat s možností sexuálního napadení (což mužům nehrozí), musí počítat i homosexuálové s tím, že pokud se budou na veřejnosti například líbat, může se najít nějaký pitomec, který je fyzicky napadne. To se dnes ovšem v některých zemích stává i heterosexuálům, nedávno jsem zde psala o italském páru, který se líbal na ulici, kde byl pak za údajně nepřístojné chování brutálně napaden muslimem.

Nicméně přesto zástupci LGBT+ lidí vládu, poslance a senátory vyzývají k tomu, aby přijali tři legislativní změny:

Za prvé požadují novelizaci trestního zákoníku tak, aby zajistil, že LGBT+ lidé získají zcela totožnou ochranu jako ostatní skupiny již nyní zákonem specificky chráněné (např. úřední osoby). Měli by tedy požívat větší ochrany než běžný heterosexuální muž nebo heterosexuální žena.

Další požadavek se týká „urychleného schválení zákona o manželství pro všechny páry“.

A za třetí požadují, aby politici přijali zákon, který zastaví povinnost kastrace trans lidí pro účely úřední změny pohlaví. „Aby trans lidé v Česku mohli mít v občanském průkazu uvedeno pohlaví, kterým se cítí být, nutí je zákon do kastrace. Musí si nechat mrzačit tělo, i když by jinak chirurgickou změnu vzhledu podstoupit nechtěli,“ stojí ve výzvě.

Vše uvedené samozřejmě necílí k uklidnění společnosti, ale k jejímu dalšímu, ještě mnohem hlubšímu

rozdělení. K prvním dvěma bodům jsem se již výše vyjádřila, třetí bod okomentuji záhy.

Jde o zákon, který platí již v několika evropských zemích. Každý, kdo chce, si může zvolit libovolně pohlaví ne podle biologické danosti, ale podle toho, jak se cítí. Ano, to jsou ty případy, kdy se muž prohlásí za ženu a pak sportuje v ženských kategoriích, znásilňuje ženy ve věznicích, na dámských toaletách, v šatnách nebo v nemocnici.

O všech uvedených případech jsem zde již psala, nedávno otrásal USA případ vězenkyň, oplodněných „spoluvězenkyní“ – mužem, který se prohlásil za ženu a byl umístěn v ženské věznici. Tak přesně tento systém nyní žádají zavést i u nás. S ženským sportem se pak můžeme zcela rozloučit.

Máte-li malou dceru nebo vnučku, nemá ani cenu ji dávat na jiný sport než moderní gymnastiku, krasobruslení či akvabely. Všude jinde je po schválení uvedeného zákona čeká konkurence, která má značné výhody, dané vrozenou tělesnou konstitucí. Dívky tak nemohou v soutěži s nimi nikdy obstát, navíc budou nuceny s těmito „ženami s penisem“ sdílet i šatny a sprchy.

Ano, tito rádoby aktivisté dělají vše pro to, aby mezi tzv. LGBTQI+ (tedy i všemi 112 pohlavími) a většinovou společností vykopali co nejhlubší příkopy, jako se to děje i v jiných zemích. Zajímavé je, že nikde se nezmiňují stále častější útoky na homosexuály a transky ze strany muslimů v západoevropských zemích.

A víte co je v tomto kontextu také zajímavé? Že tato aktivistická sebranka nevytáhla do ulic, když jen kousek za našimi hranicemi – v Drážďanech – napadl Syřan za pokřiku „Allahu akbar“ dva homosexuály. Jednoho ubodal k smrti, druhého pobodal. Jenže útočníkem byl muslim, což se moc aktivistům, kteří navíc podporují muslimskou invazi do Evropy, příliš nehodí do krámu.

Pokud tedy někdo může za to, že dochází k více napadením tzv. LGBTQ, pak to je právě ona „homo

lobby“. Líto je mi však především té většiny zcela normálních homosexuálů, kteří by chtěli žít jako většinová společnost, ale jediný, kdo jim dělá peklo ze života, není tato většinová společnost, ale šílení takzvaní „aktivisté“....

[ZDROJ](#)